

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT

PHILIPPE LÉGER

föredraget den 11 december 2003 ¹

1. Begäran om förhandsavgörande i förevarande mål avser tolkningen av rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.² Den avser en tvist om fastställandet av sanktioner som är tillämpliga på jordbruksföretag inom det integrerade systemet för administration och kontroll som införts genom förordningarna (EEG) nr 3508/92³ och nr 3887/92.⁴

2. Frågan gäller att fastställa om artikel 2.2 i förordning nr 2988/95, i de fall en ansökan om stöd är föremål för en sanktion enligt förordning nr 3887/92, tillåter en retroaktiv tillämpning av bestämmelserna i en senare förordning på grund av att denna föreskriver mindre ingripande sanktioner för oegentligheten i fråga.

I — Tvisten vid den nationella domstolen

3. Parterna i tvisten vid den nationella domstolen är Gisela Gerken och Amt für Agrarstruktur Verden (Tyskland) (nedan kallat Amt), ett av de behöriga organen i Förbundsrepubliken Tyskland för utbetalningar av bidrag till nötköttsproducenter enligt rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968.⁵

4. Den 21 december 1995 ansökte Gisela Gerken om särskilt bidrag för tolv nötkreatur av hankön i första och andra åldersgrupperna enligt artikel 4b i förordning nr 805/68. Ansökan avslogs för sju av de tolv nötkreaturen på den grunden att Gisela Gerken inte hade förebringat bevis för att

1 — Originalspråk: franska.

2 — EGT L 312, s. 1.

3 — Rådets förordning av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa stödssystem inom gemenskapen (EGT L 355, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 46, s. 78).

4 — Kommissionens förordning av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödssystem (EGT L 391, s. 36; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 107).

5 — Förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött (EGT L 148, s. 24; svensk specialutgåva, område 3, volym 2, s. 63). Den tillämpliga versionen av denna förordning är den som följer av rådets förordning (EEG) nr 2066/92 av den 30 juni 1992 om ändring av förordning nr 805/68 och om upphävande av förordning (EEG) nr 468/87 om allmänna föreskrifter för det särskilda bidraget till nötköttsproducenter och förordning (EEG) nr 1357/80 om införandet av en bidragsordning för hållande av am- och dikor (EGT L 215, s. 49; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 193) (nedan kallad förordning nr 805/68).

djuren uppfyllde det åldersvillkor som föreskrivs i gemenskapsrätten. Amt vågrade även att bevilja bidrag för de fem andra nötkreaturen med tillämpning av sanktionerna som föreskrivs i artikel 10.2 a i förordning nr 3887/92.

5. Efter en resultatlös begäran om omprövning väckte Gisela Gerken talan vid Verwaltungsgericht (Tyskland). I denna process lyckades hon förebbringa bevisning om den erforderliga åldern för tre av de sju berörda nötkreaturen. Amt förklarade sig då, för dessa tre djur liksom för de fem andra vars ålder redan hade fastställts, berett att bevilja reducerade bidrag med tillämpning av de sanktioner som föreskrivs i artikel 10.2 a i förordning nr 3887/92.

6. Genom dom av den 17 februari 2000 avslog Verwaltungsgericht det förslag som hade lagts fram av Amt. Nämnade domstol ansåg att för de fyra djur vars ålder inte hade fastställts, hade Amt på ett giltigt sätt avslagit Gisela Gerkens ansökan. För de åtta andra djuren ansåg den emellertid att Gisela Gerken hade rätt att uppbära fullt bidrag och inte endast reducerat sådant med tillämpning av reglerna i artikel 10.2 a i förordning nr 3887/92. Verwaltungsgericht bedömde att de sanktioner som föreskrivs i denna bestämmelse inte var tillämpliga i förevarande fall då Gisela Gerken varken hade lämnat bedrägliga eller felaktiga uppgifter. Amt överklagade domen till Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht (Tyskland).

II — Tillämpliga bestämmelser

7. Genom förordning nr 3508/92 har ett integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa stödsystem inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens upprättats.

8. Tillämpningsföreskrifter för systemet har fastställts i förordning nr 3887/92, bland annat avseende stödansökningar från jordbrukare, kontroller för att säkerställa att villkoren för att stöd skall beviljas uppfylls och sanktioner om villkoren inte efterlevs.

9. Dessa förordningar skall tillämpas avseende de stöd till nötköttsproducenter som föreskrivs i förordning nr 805/68 och, bland dessa stöd, även avseende det särskilda bidraget för nötkreatur av hankön som föreskrivs i artikel 4b i den nämnda förordningen.

10. I artikel 10.2 i förordning nr 3887/92 föreskrivs de sanktioner som är tillämpliga då en jordbrukare vars stödansökan innehåller uppgifter om ett djurantal som överstiger

det antal som konstaterats vid en kontroll. Artikeln har följande lydelse:⁶

Om det överskjutande antalet djur är på fler än fyra djur skall inget stöd beviljas.

b) I övriga fall

"Om det antal djur som anges i stödansökan överstiger det antal som konstateras vid kontrollen, skall stödet beräknas på grundval av det antal djur som konstateras. Utom vid fall av force majeure och efter tillämpning av punkt 5, skall enhetsbeloppet för stödet reduceras enligt följande:

— med den procentsats som motsvarar det överskjutande antalet djur som konstateras om detta är på högst 5%,

a) Om ansökan omfattar högst 20 djur

— med två gånger procentsatsen om det överskjutande antalet djur som konstateras är på mer än 5% men på högst 20%.

— med den procentsats som motsvarar det överskjutande antalet djur som konstateras om detta är högst två djur,

Om det överskjutande antalet djur är på mer än 20% skall inget stöd beviljas.

— med två gånger den procentsats som motsvarar det överskjutande antalet djur som konstateras om detta är på fler än två men högst fyra djur.

De procentsatser som anges i a beräknas på grundval av det antal som anges i stödansökan och de procentsatser som anges i b beräknas på grundval av det antal som konstateras.

Om det konstateras att det rör sig om oriktiga uppgifter som lämnats uppsåtligen

⁶ — I dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1648/95 av den 6 juli 1995 (EGT L 156, s. 27).

eller till följd av grov oaktsamhet gäller dock att

- jordbrukaren i fråga utesluts från det berörda stödsystemet under kalenderåret i fråga,

och

- om oriktiga uppgifter lämnats uppsåtligt, skall jordbrukaren i fråga uteslutas från samma stödsystem för påföljande kalenderår.

...”

11. Förordning nr 3887/92 har upphävts och ersatts med kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001⁷ som trädde i kraft den 13 december 2001.

12. I artikel 44.1 i förordning nr 2419/2001 stadgas att "[a]vdrag och avstängningar enligt [denna förordning] skall inte tillämpas, om jordbrukaren har lämnat formellt korrekta uppgifter eller om han på annat sätt kan visa att han inte har gjort något fel".

13. Enligt artikel 53.1 i förordning nr 2419/2001,⁸ skall förordning nr 3887/92 fortsätta att tillämpas i fråga om stödansökningar som avser regleringsår eller bidragsperioder som börjar före den 1 januari 2002. Däremot skall förordning nr 2419/2001 tillämpas på stödansökningar som avser regleringsår eller stödperioder som börjar den 1 januari 2002.⁹

14. Genom rådets förordning nr 2988/95 har det införts en gemensam rättslig ram inom alla de områden som omfattas av gemenskapspolitiken för att kampen mot bedrägeri som riktar sig mot gemenskapernas finansiella intressen skall bli mer effektiv.¹⁰ Den uppställer allmänna regler om bland annat sanktioner som skall tillämpas vid oegentligheter i förhållande till gemenskapsrätten.¹¹

15. I artikel 1.2 i förordningen definieras begreppet oegentlighet som "varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör som har lett eller skulle kunna leda till en negativ ekonomisk effekt för gemenskapernas ... budget".

7 — Förordning om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom förordning nr 3508/92 (EGT L 327, s. 11).

8 — Efter rättelse genom EGT L 7, 2002, s. 48.

9 — Artikel 54.2 i förordning nr 2419/2001.

10 — Fjärde skälet.

11 — Artikel 1.1.

16. I artikel 2.2 i samma förordning föreskrivs följande:

”Administrativa sanktioner får endast beslutas om de har införts genom en gemenskapsrättsakt som föregår oegentligheten. Om förändringar senare görs i de bestämmelser om administrativa sanktioner som finns i en gemenskapsrättsakt, skall de bestämmelser som är minst ingripande tillämpas retroaktivt.”

har vidare erinrat om att i domen av den 16 maj 2002 i målet Schilling och Nehring¹² slog domstolen fast att de sanktioner som föreskrivs i artikel 10.2 är tillämpliga även då skillnaden mellan antalet angivna djur och antalet djur som konstateras inte beror på att sökanden har lämnat oriktiga uppgifter, utan enbart på att villkoren för att bidrag skall beviljas inte är uppfyllda avseende vissa djur. De sanktioner som föreskrivs i artikel 10.2 a i förordning nr 3887/92 bör följaktligen i princip tillämpas på Gisela Gerken.

19. Den hänskjutande domstolen har emellertid understrukit att Gisela Gerken inte har gjort något fel i den mening som avses i artikel 44.1 i förordning nr 2419/2001.

III — Begäran om förhandsavgörande

17. Med anledning av det anhängiga överklagandet har Niedersächsisches Obergerverwaltungsgericht konstaterat att den omtvistade stödansökan är behäftad med en oegentlighet som bör bli föremål för en sanktion enligt artikel 10.2 a i förordning nr 3887/92.

18. Gisela Gerken har nämligen enligt den hänskjutande domstolen inte framlagt bevisning om den erforderliga åldern för fyra av de tolv berörda nötkreaturen och enligt artikel 10.2 a andra strecksatsen i förordning nr 3887/92 skall stödet reduceras med två gånger den procentsats som motsvarar det överskjutande antalet djur om detta är på högst fyra djur. Den hänskjutande domstolen

20. Till stöd för sin stödansökan har hon framlagt ett intyg från den officiella veterinären i Landkreis Verden som visar att djuren var fria från leukos. Det har vid den hänskjutande domstolen slagits fast att ända fram till i början av år 1996 hade Amt som praxis att godta denna typ av intyg som giltig bevisning för djurens ålder. Det har även slagits fast att på grund av två regeringsförordningar antagna i mars och juni 1996 ändrade Amt för första gången sin administrativa praxis efter det att Gisela Gerkens ansökan hade inlämnats. Den hänskjutande domstolen anser således att Gisela Gerken har lämnat ”formellt korrekta uppgifter” i enlighet med artikel 44.1 i förordning nr 2419/2001.

¹² — Dom av den 16 maj 2002 i mål C-63/00, Schilling och Nehring (REG 2002, s. I-4483).

21. Under dessa omständigheter vill den hänskjutande domstolen få klarhet i om den skall tillämpa de sanktioner som föreskrivs i artikel 10.2 a i förordning nr 3887/92. Enligt artiklarna 53 och 54 i förordning nr 2419/2001 är förordning nr 3887/92 tillämplig på den omtvistade ansökan då denna hänför sig till ett regleringsår som började före den 1 januari 2002. I artikel 2.2 i förordning nr 2988/95 föreskrivs emellertid uttryckligen att om förändringar senare görs i gemenskapsbestämmelserna om administrativa sanktioner, skall de bestämmelser som är minst ingripande tillämpas retroaktivt. Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht vill i förevarande fall få klarhet i om principen om retroaktiv tillämpning av mindre ingripande sanktioner bör ges företräde framför övergångsbestämmelserna i artiklarna 53 och 54 i förordning nr 2419/2001. Målet har därför förklarats vilande och den hänskjutande domstolen har ställt följande tolkningsfråga till domstolen:

IV — Bedömning av frågan

22. Genom frågan vill Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht få klarhet i om artikel 2.2 i förordning nr 2988/95, när det gäller en ansökan om djurstöd som omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 3887/92 och som är behäftad med en oegentlighet som ger anledning att tillämpa en sanktion enligt nämnda förordning, skall tolkas så att de behöriga myndigheterna får tillämpa bestämmelserna i förordning nr 2419/2001 retroaktivt trots att bestämmelserna trädde i kraft efter de faktiska omständigheterna i tvisten, på grund av att den sistnämnda förordningen föreskriver mindre ingripande bestämmelser för agerandet i fråga.

23. Såsom den hänskjutande domstolen har konstaterat finns utgångspunkten för bedömningen att finna i domen av den 17 juli 1997 i målet *National Farmers' Union m.fl.*¹³

"Skall stödbeloppet reduceras med tillämpning av artikel 10.2 a andra strecksatsen i förordning nr 3887/92 även när det särskilda bidraget för nötkreatur av hankön inte kan beviljas innehavaren av ett jordbruksföretag av rättsliga skäl, trots att sökanden har lämnat formellt korrekta uppgifter i den mening som avses i artikel 44.1 i förordning ... nr 2419/2001 eller på annat sätt kan visa att han inte har gjort något fel?"

24. I detta mål prövade domstolen en identisk fråga angående en ansökan om arealstöd som omfattades av förordning nr 3887/92. Rent konkret handlade det om att fastställa om artikel 2.2 i förordning nr 2988/95, i fråga om en ansökan om arealstöd som skulle bli föremål för en

¹³ — Dom av den 17 juli 1997 i mål C-354/95, *National Farmers' Union m.fl.* (REG 1997, s. I-4559).

sanktion enligt artikel 9 i förordning nr 3887/92, tillät en retroaktiv tillämpning av bestämmelserna i en senare förordning, nämligen förordning nr 1648/95, på grund av att den senare förordningen i viss mån mildrade de sanktioner som föreskrivs i artikel 9 i förordning nr 3887/92.

26. Härav följer att på det principiella planet är förordning nr 2988/95 tillämplig på förordning nr 3887/92 och tillåter därmed att man, på stödansökningar som omfattas av den sistnämnda förordningen, retroaktivt tillämpar mindre ingripande sanktioner som föreskrivs i senare förordningar.

25. Domstolen svarade jakande på denna fråga av bland annat följande skäl:

27. Det framgår dock av artikel 2.2 i förordning nr 2988/95¹⁵ att för att retroaktivt kunna tillämpa texten i ett visst bestämt fall kräver denna bestämmelse att fyra förutsättningar föreligger. Dessa förutsättningar är följande:

— Den ekonomiska aktören skall ha begått en "oegentlighet" enligt artikel 1.2 i förordning nr 2988/95.

— Oegentligheten skall ge upphov till att en "sanktion" tillämpas, enligt artikel 2.2 i förordning nr 2988/95.

— De gemenskapsrättsliga bestämmelser varigenom sanktionen har införts skall vara föremål för "en senare förändring".

"[Det] framgår av tionde övervägandet i förordning nr 2988/95, [att] ett av syftena med denna förordning är att 'med hänsyn till gemenskapens regelverk och de bestämmelser som anges i de särskilda gemenskapsregler som redan finns när denna förordning träder i kraft, fastställa lämpliga bestämmelser för att undvika en kumulation av gemenskapssanktioner av ekonomisk art och nationella straffrättsliga sanktioner som åläggs samma person för samma förhållanden'. Av denna förordning följer följaktligen att den även är tillämplig på de gemenskapsförordningar som förekom vid den tidpunkt då den trädde i kraft, inbegripet förordning nr 3887/92."¹⁴

14 — Domen i det ovannämnda målet *National Farmers' Union m.fl.*, punkt 39. Domstolen har bekräftat sin analys i domen av den 19 november 2002 i mål C-304/00, *Strawson och Gagg & Sons* (REG 2002, s. I-10737), punkt 46.

15 — Se även angående denna punkt domarna i de ovannämnda målen *National Farmers' Union m.fl.*, punkt 40, och *Strawson och Gagg & Sons*, punkt 46.

— Den åtgärd som föreskrivs i de nya bestämmelserna skall vara ”mindre ingripande” än den sanktion som ursprungligen föreskrevs.

Det följer såväl av nionde skälet i förordning nr 3887/92 som av domstolens rättspraxis,¹⁷ vilken för att ange tillämpliga åtgärder enligt artiklarna 9 och 10.2 i förordning nr 3887/92 just använder termen ”sanktion”.¹⁸

28. Det är ostridigt att dessa fyra förutsättningar föreligger i förevarande fall.

29. För det första är det känt att en jordbrukare, inom ramen för det integrerade administrations- och kontrollsystemet, är förpliktigad, då han ansöker om djurstöd, att endast uppge de djur som uppfyller de olika villkor som uppställs i gemenskapslagstiftningen för att bevilja stödet i fråga.¹⁶

Genom att inge en ansökan om stöd för nötkreatur i vilken hon inte har visat att de uppfyllde det föreskrivna åldersvillkoret har Gisela Gerken följaktligen begått en oegentlighet enligt artikel 1.2 i förordning nr 2988/95, eftersom hon har begått en ”överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten som är följden av) en handling eller en underlåtenhet ... som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för gemenskapernas ... budget ... genom en otillbörlig utgift”.

30. För det andra är det ostridigt att minskningen av enhetsbeloppet för stödet, eller till och med det förbehållslösa upphävandet av detta, utgör ”administrativa sanktioner” enligt artikel 2.2 i förordning nr 2988/95.

31. För det tredje har vi sett att artikel 10.2 i förordning nr 3887/92 varit föremål för en ”senare förändring” då den upphävts och ersatts av bestämmelserna i förordning nr 2419/2001.

32. När det slutligen gäller den fjärde förutsättningen är det ostridigt att de nya gemenskapsbestämmelserna är mindre ingripande än de bestämmelser som ursprungligen föreskrevs. I artikel 10.2a andra strecksatsen i förordning nr 3887/92 föreskrevs det, för oegentligheten i fråga, en minskning av enhetsbeloppet för stödet, medan det i artikel 44.1 i förordning nr 2419/2001 föreskrivs att inget avdrag eller avstängning från stödet skall tillämpas. Den sanktion som föreskrivs i förordning nr 3887/92 är följaktligen helt och hållet utesluten.

17 — Beträffande de åtgärder som är tillämpliga på ansökningar om arealstöd i enlighet med artikel 9 i förordning nr 3887/92, se domarna i de ovannämnda målen *National Farmers' Union m.fl.*, punkt 40, och *Strawson och Gagg & Sons*, punkt 40. Beträffande de åtgärder som är tillämpliga på ansökningar om djurstöd i enlighet med artikel 10.2 i förordning nr 3887/92, se domen i det ovannämnda målet *Schilling och Nehring*, punkterna 26 och 27.

18 — Se även, för ett liknande resonemang, mitt förslag till avgörande i det ovannämnda målet *Schilling och Nehring*, punkterna 37 och 40.

16 — Se domarna i de ovannämnda målen *Schilling och Nehring*, punkt 33, och *Strawson och Gagg & Sons*, punkt 38.

33. Med beaktande av dessa olika omständigheter bör följaktligen artikel 2.2 i förordning nr 2988/95 tillåta den hänskjutande domstolen att retroaktivt tillämpa de mer gynnsamma bestämmelserna som finns i förordning nr 2419/2001 på Gisela Gerkens stödansökan.

34. Den hänskjutande domstolen ställer sig dock tveksam till en sådan lösning.¹⁹ Enligt denna bör även följande omständigheter tas i beaktande.

35. Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht har framhållit att förordning nr 2419/2001 innehåller uttryckliga bestämmelser som reglerar tillämpningen i tiden av förordningarna nr 3887/92 och nr 2419/2001. Enligt artiklarna 53 och 54 i denna förordning är förordning nr 3887/92 tillämplig på stödansökningar som avser regleringsår som börjar före den 1 januari 2002 medan förordning nr 2419/2001 är tillämplig på ansökningar som avser regleringsår som börjar efter den 1 januari 2002. Den hänskjutande domstolen frågar sig följaktligen om det inte föreligger en konflikt mellan dessa bestämmelser och artikel 2.2 i förordning nr 2988/95, vilken tvärtom medför att förordning nr 2419/2001 skall tillämpas på stödansökningar som avser regleringsår som börjar före den 1 januari 2002.

36. Det stämmer att artiklarna 53 och 54 i förordning nr 2419/2001 innehåller övergångsbestämmelser som styr tillämpningen i tiden av förordningarna nr 3887/92 och nr 2419/2001. Som angetts ovan föreskrivs det i artikel 53.1 i förordning nr 2419/2001 att förordning nr 3887/92 skall upphöra att gälla, men att den fortfarande är tillämplig i fråga om stödansökningar som avser regleringsår eller bidragsperioder som börjar före den 1 januari 2002. I artikel 54 föreskrivs att förordning nr 2419/2001 träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Euro-peiska gemenskapernas officiella tidning*²⁰ och att den skall tillämpas på stödansökningar som avser regleringsår eller stödperioder som börjar den 1 januari 2002.

37. Tvärtemot den hänskjutande domstolen anser jag dock inte att bestämmelserna utgör hinder för att tillämpa artikel 44.1 i förordning nr 2419/2001 i tvisten vid den nationella domstolen.

38. Det skall erinras om att förordning nr 2988/95 avser att inom alla områden bekämpa handlingar som kan skada gemenskapernas finansiella intressen.²¹ I förordningen föreskrivs därför en rad regler och principer som är gemensamma inom alla de

19 — Se beslutet om hänskjutande, s. 10.

20 — Det vill säga den 13 december 2001.

21 — Tredje skälet.

områden som omfattas av gemenskapspolitiken,²² och bland andra för den gemensamma jordbrukspolitiken. Vidare anges det uttryckligen i ingressen till förordning nr 2988/95 att de oegentligheter och de sanktioner som har samband med oegentligheterna anges i föreskrifter för olika sektorer *"i enlighet med denna förordning [nr 2988/95]"*.²³

39. Härav följer att inom området för kontroller och sanktioner för begångna oegentligheter inom gemenskapsrätten har lagstiftaren uppställt en rad generella principer och har krävt att alla sektoriella föreskrifter är förenliga med dessa principer.

40. Förordning nr 2419/2001, som antogs senare än förordning nr 2988/95, innehåller ingen bestämmelse om undantag från artikel 2.2. Den innehåller ingen bestämmelse, vare sig uttrycklig eller implicit, som tyder på att gemenskapslagstiftaren har avvikit, eller haft för avsikt att avvika, från principen om retroaktiv tillämpning av mindre ingripande sanktioner.

41. Under dessa förutsättningar anser jag att övergångsbestämmelserna i artiklarna 53 och 54 i förordning nr 2419/2001 skall tolkas i enlighet med artikel 2.2 i förordning

nr 2988/95. I avsaknad av uppgifter som talar för motsatsen bör de tolkas på så sätt att de kan tillämpas "utan att inverka" på principen om retroaktiv tillämpning av mindre ingripande sanktioner.

42. Som kommissionen har understrukit²⁴ skulle varje annan lösning medföra att artikel 2.2 i förordning nr 2988/95 fråntas sin ändamålsenliga verkan. Då de flesta — om inte alla — gemenskapsförordningar innehåller bestämmelser som avser deras tillämpning i tiden skulle en motsatt lösning sätta principen om retroaktiv tillämpning av mindre ingripande sanktioner ur spel. En sådan lösning vore raka motsatsen till lagstiftarens intention som just avser en så vid tillämpning som möjligt av ovannämnda princip.

43. Med beaktande av dessa olika omständigheter föreslår jag följaktligen att domstolen skall svara så att artikel 2.2 i förordning nr 2988/95 förpliktigar den hänskjutande domstolen att retroaktivt tillämpa de mer gynnsamma bestämmelserna som återfinns i artikel 44.1 i förordning nr 2419/2001 på Gisela Gerkens stödansökan.

22 — Fjärde skälet.

23 — Femte skälet (min kursivering).

24 — Skriftligt yttrande, punkterna 15 och 16.

V — Förslag till avgörande

44. Jag föreslår således att domstolen skall slå fast följande:

Artikel 2.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen skall, när det gäller en ansökan om djurstöd som omfattas av tillämpningsområdet för kommissionens förordning (EEG) nr 3887/92 av den 23 december 1992 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystemet för vissa av gemenskapens stödsystem, och som är behäftad med en oegentlighet som ger anledning att tillämpa en sanktion enligt den sistnämnda förordningen, tolkas så att de behöriga myndigheterna är förpliktigade att retroaktivt tillämpa bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92, då denna föreskriver mindre ingripande bestämmelser beträffande agerandet i fråga.